

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 249. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm3432/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Præsten. Enten ere de dog vel i Grunden Een og det Samme, eller to med hinanden i al Evighed uforenelige Ting af modsat Oprindelse, og du maa jo da enten paa-
 faae, at der er i Grunden ingen Logn eller vittetlig Sandheds: Fornægtelse er til, eller at Gud er i Grunden ligesaa vel Lognens som Sandhedens Fader og Grundaarfaar, og hvilket vælger du nu?

Løke. Naturligvis det Første.

Præsten. Saa er du jo moden til Doarekisten, og maa paa-
 faae, at mellem alle de Meenedere, der har været i Verden, vidste ikke en Eneste selv at han løi, eller kan du nægte, at naar blot en Eneste har loiet vittetlig, da var han, om ingen Anden, Sandhedens Grund-
 Hjende?

Løke. Velan, du Ord: Kløver! saa indskrænker jeg min Paa-
 stand dertil, at Kirkens og Sandhedens Grund-
 Hjende er ikke Een og den Samme.

Præsten. Det takke vi dig ikke for, men bemærk, at du, ved at lade den christelige Kirke for sin, i Sand-
 heds: Tjeneste nedværdige, Udsigelse af Sandheds Hjende, har bevist, at du enten staar i Pagt med Sandheds Grund-
 Hjende, eller er dog saa rædson behersket og for-
 blindet af ham, at du tvænger hoi til Lyd og Hjelp fra Kirken, istedenfor at du vil opløse eller kuldaste den.

Løke. Det loer jeg kun ad; thi, lad være, jeg nu indseer, det gaaer ikke an at nægte en Grund: Logners aandelige Tilværelse, saa veed jeg dog, det var af ren Sandheds: Kjærlighed jeg faldt i den Wildfarelse, og er lige fuldt meget for sømstigt til at være et Klokke: Haar i den Hjord, der nuomstunder gnaber Lyng paa Kirke-
 Gælleben, og drømmer dog om at ligge i Hjemme Græs-
 Gange.

